

SAMOBORSKI LIST

GODINA XXXX.

U SAMOBORU, 1. STUDENOGA 1943.

BROJ 8.

Na dan mrtvih g. 1943.

S tugom i boli sjećamo se ovog žalobnog dana sviju naših mrtvih. S osobitom se težnjom spominjemo naših poginulih boraca na bojištima i nastradalih žrtava rata u pozadini.

Koliko je roditelja izgubilo sina!
Koliko muževa ne će se nikad više vratiti!

Za kolikim otecvima kukaj i plaču djeca!

A koliko je razrušenih i spaljenih sela i gradova, poharanih i opustošenih cijelih predjela!

Koliko je i u ovoj godini 1943. krvorio i naš Hrvatski narod.

I Samobor i kotar samoborski dali su u ovo ratno doba mnoge žrtve. Vršeci svoju dužnost pali su u borbi Rudolf Bizjak, Ivan Koletić, Mijo Koletić, Ivica Medved, Rudolf Novak, Tomo Pavlešić, Mirko Rusen i drugi znani i neznanj ustaše i domobrani.

Za neke od njih još se uvijek ne zna da li su živi ili mrtvi. A ta neizvjesnost teško i tjeskobno djeluje na njihove obitelji, rodbinu i prijatelje. Poginuli su od odmetničke ruke Juraj Bolak, Franjo Garašić, Alojz i Josip Lovasić, Josip Lošnjak, Mijo Mu-

vrin, Dragutin Oslaković, Josip Sečen, Vinko i Slavko Slunjski, Ignac Terihaj, hrvatski narodni zastupnik. Bilo je i užasnih nesreća, kobnih zabluda: da su Hrvati ubijani od Hrvata!

Vječna slava našim borcima i žrtvama.

Svemoguću Bog neka bude milostiv i neka odkloni daljnje muke, a ove žrtve za Hrvataku neka ne budu uzaludne!

Naši borci i žrtve rata ostat će nam svjetao primjer požrtvovnosti i stradanja za najveće hrvatske narodne svetinje: SLOBODU I SAMOSTALNOST!

NOVI GLAVNI RAVNATELJ ZA JAVNI RED I SIGURNOST

Odredbom Poglavnika Nezavisne Države Hrvatske, na prijedlog ministra unutarnjih poslova, imenovan je dr. Milutin Jurčić, stožernik u Glavnom Ustaškom Stanu, glavnim ravnateljem Glavnog ravnateljstva za javni red i sigurnost.

Dr. Milutin Jurčić, novi glavni ravnatelj Glavnog ravnateljstva za javni red i sigurnost, rodio se godine 1910. u Karlovcu. Pučku školu polazio je u Samoboru i u Velikoj Gorici, a realnu gimnaziju završio je u Zagrebu, gdje je polazio i pravni fakultet na kojemu je i godine 1935. promoviran.

Na hrvatskom sveučilištu sudjelovao je kod osnutka Hrvatskoga kluba slušača prava, kojemu je bio prvi predsjednik. — Nekoliko je vrijeme predsjedao i poznatom Interklubu. Za vrijeme studija bio je u nekoliko mahova zatvaran kao »protudržavni element«.

Prvo mjesto udjeljeno po »jugoslavenskim« vlastima dru Milutinu Jurčiću, bilo je u Vukovcu u Srbiji (Kosovo polje), gdje je nekako vrijeme službovao u svojstvu sudbenog pripravnika, otkada je otišao u Samobor. Tu je kao sudac djelovao od god. 1938. do 1939., a zatim je bio na radu u kolonijama.

Nakon uspostave Nezavisne Države Hrvatske bio je najprije poručnik u Ustaškoj vojsci, gdje se je službovao kao zapovjednik VI. ožuka tešakog bojara u bitci kod Šteta, te je sudjelovao u borinama protiv Italije u Gorici, a zatim protiv partizana u području Ploče, Lodiže, Vrbanje i Topolje. — Tekom borbe protiv njih je u dva razdoblja bio u zatvoru.

Poslije rata bio je sudac u Vukovcu i zatim u Zagrebu. Bio je

ovaj stožer odlukom Glavnog Ustaškog Stana ukinut danom 1. rujna o. g. imenovan je pročelnikom Zapošljedništva Postrojnika u Zagrebu, a nedavnom odredbom Poglavnika imenovan je glavnim ravnateljem za javni red i sigurnost.

Stara mana

Danas su ozbiljna i gorka vremena. Ipak se previše troši na opojna pića, i mnogi se opijaju. U tom lietu nikad zdravija ni utjeha! Sama državna vlast izdala je oštre naredbe protiv opijanja, koje se ovdje ondje vrlo strogo i provlađuju.

Pijanstvo je stara pogrješka našeg naroda. Skrivila je premnoga ala. Citajući naše knjige preko 200 godina stare, našao sam na zanimive podatke o ondašnjem društvenom životu, običajima pa i o opijanju naroda onoga doba.

Zagrebački kspucin o. Stefan, izdao je g. 1723. djelo pod naslovom: »Pabulum spirituale ovium Christianarum seu concionum super Dominicos...«. — Govori i o nepravdom, koje se zbivaju na »lažnim danima« i o pijanstvu. Iznosi veliko dostojanstvo »natare človečanstva«, koje do vjek »ove lažne dane« i pijanstvom premeđa. Stvoritelja svom špot čini, Otkriva pak naše postojanje, zamona sebi lik i zdravije strahuje, li tomu i duša pogubljuje...«.

Sve priznaje grešku i ala posljedice pijanstva. Pošva se ni stoji »ov. Imajo, Hrvatin, koji poreduje vino pijanstvom: Vae vobis, qui potestis esse ad ebrietatem! Vae vobis, qui ebrietate vasa ebrietatem vestram ad ebrietatem vestram ad ebrietatem vestram...«.

pitje. Jaj vama, koji se vu jutro stanete na pijančuvanje i vu njem se zadržavate tja do večera!

Pijance opisuje ovako: »... Kada su najbolje pijani, štimažu, da su najbudreći i najvučeneći, od kud navadu imadu govoriti: »Dum bibo vinum, mea lingua loquitur latinum. Si bibo bis vel ter, sum qua liber arte magister«. (Dok pijem vino, značem latinski govoriti. Kad pijem dva ili tri put, onda sam učitelj svakog umieća).

»Zakajzato more se reći, da vsaki pijanec je jedno strašilo, tuliko čudnejše, kteroga ovak opisuje a. Inocencius Papa: »kaj se more merzelega reći od pijanca, kotere mu je vonjba na vusteh, derhtanje na telu, goni norije, otkriva otajna, pamet pogublja, obraz premenja«. — S. Ambrozije veli: »Pijanstvo je hrana nečistoće, podžiganje norije, čemer nespametnosti«. — S. Augustin: »Pijanstvo je mati, koren i početak vseh grehov, i človek, koji pijančuje, ne more se re reći, da je človek, niti greha ne čini nego nego vsaki pijanec je sam greh«. Vidi se i zna, vu kolike obdanosti, siromaštva, betege i nagle smrti vnoge je napeljalo na tularo, da vnozi mogu od sebe reći, kaj Poete od pijancov popevaju:

»Vives eram dudum, fecerunt me tria nudum:
Alca, Vina, Venus, tribus his sum factus egenus«.

(Bi sam negda bogat, ali me je troje dugovanje na alo napravilo i vu veliko siromaštvo napeljalo: kokanje namre, pijanstvo i kotruvanje.)

Propovjednik savjetuje onomu, koji je alon opijanju: »Neia pred oči digne svoja rata, nema raziti proto i njihova imena dobre promisliti.

»Prvi prot Poeta — palca — kaj si običaj? — Drugi — latina — kajpret kudo: kudo si pijančuj? — Treći — trodi — trodi

N A R E D B A

NAPRIED — HRVATSKA TE TREBA !!

Hrvatski državni zakoni, Hrvatske oružane snage, Hrvatska vlada, Hrvatska država, zajamčuju život, slobodu i povratak našeg svakome onome, tko ostavi žene i gođa da brani i štiti Hrvatsku, da brani i štiti Hrvatsko more, Hrvatski Jadran!

POGLAVNIK

nji prst poveda, na kaj si došiel? — Anularis — četvrti — prstenjak, kaj si zisluzil? — Auricularis — peti — najzadni i najmanjši pita: kaj si vučnil? — (Auricularis — najmanjši prst zove se tako zato, jer »z kojem se vučesa snaže«).

Ako se pijanac vraća u svoj navadni grieh, gori je, veli, »od najnerazumnešega psa i mačka«. Jer »maček navaden okol lonac boditi, koji lonac razbije, ter ga sluga a' dekla dobro na onom mestu pretepe i ob črepinje gubec natuče, ni pes ni maček ne pušte se već tako lahko pri loncev videti: Kuliko pak bolje moral bi se vsaki človek pijanstva bojati, iz kojega tulika zla dohajaju!«

Drugi prst se zove »Anularis, na kojem se prsteni srebreni i zlati z dragem kamenjem nakinčeni nose«. Ov prst pita pijanca: »Quantum perdi disti? Kuliko si pogubil, kada si se zopil?« Osuđuje one, koji je, jer nas, koji danas živimo, začuđuje na druge sile da piju preko mjere »već neg natura more nositi«. — »Non sit tibi amicus (Sv. Augustin), qui te Dei vult facere inimicum, qui et tuus est inimicus«. »Si te et alium inebriaveris, habebis hominem amicum, et Deum inimicum!« Ako li tebe i drugoga zopiješ, budeš imel človeka prijatelja a Boga neprijatelja«. »Sadašnje vreme gošćenja nikaj se ne preštimava, ako se vu njih vse povse ne pije kričeći i frucajući piti«.

»Quicumque vult esse frater, bibat ter aut quater, bibat semel cum secundo, donec nihil sit in fundo«. — »Gdogoder hoće biti pobratim, naj pije tri krat ali četiri krat. Naj pije jen krat z tovarušem, iz pehara, da na dnu nikaj ne ostane. Počmu zdravice napijati i prez vsakoga razloga vnoči i pod moraš piti, ar vele: Et pro bano et pro Rege, bibatur vinum sine lege«. — »I za bana i za kralja naj se pije vino prez mere!«

»I tak se prez mere pije vino... doklam človek sam iz sebe norca prez rasana i pameti vučini, i on, kip na božansku spodobu, na živinski i beštinski premeni... a blišnjega svojega z prekrednim pitjem vučini jednu štalu i jeden kotec vseh najodurnejših grehov, koji iz vina i pijanstva ishodeju«.

(Svršetak sledi.)

1. Pristup željezničkoj pruzi i području, koje je označeno opomenbenim pločama i koje podleži mjerama o zabrani (zabranjeno područje) zabranjen je danju i noću svim neslužbenim osobama.

Isto tako zabranjeno je u tom području tjeranje i izpaša stoke.

Prelaženje željezničke pruge, gonjenje stoke preko iste dozvoljeno je samo na za to određeni i jasno označeni mjestima odnosno prilazima i prielazima.

Pristup kolodvorima, željezničkim postajama i na cjelokupno područje željezničke postaje dozvoljen je samo onima koji su tamo zaposleni.

Putnicima, koji su provideni propisanim osobnim dozvolama za putovanje, dozvoljen je pristup na kolodvorima samo na za ove određena mjesta.

2. U području ovoga zabranjenoga pojasa mora se odstraniti svako drvo, grm ili biljka, koja pruža zaklonište a treba čuvati svaku upotrebu i obradbu tla.

Prekršitelji ove naredbe kaznit će se po §-u 2. Zakonske odredbe o redarstvenim prekršajima a u težim slučajevima bit će predani i pokretnom priskom sudu na postupak.

Uostalom, ima svaka osoba koja uzradi protivno ovoj naredbi računati s time, da će se po vojničkim propisima bez opomene na nju upotriebiti vatreno oružje.

Načelnik: Regović Bilježni: Bošnjak

SLUŽBENE VIESTI
IZ USTASKOG LOGORA SAMOBOR

I.

Povodom blagdana mrtvih Svi Sveti, uredila je občina Samobor na mjestnom groblju grobove palih ustaških boraca, a Ustaška Mladež okitit će ih cviećem. Osim toga će občina Samobor položiti u ime cjelokupnog građanstva kod velikog križa vijenac u počast svih palih ustaša i ostalih hrvatskih boraca, koji su poginuli za slobodu svoje Domovine.

Ustaški logor Samobor ne će na njihove grobove dati vijence, nego je darovao svotu od 3.000 Kn u fond za pomaganje ranjenih ustaša i članova njihovih obitelji.

Nitko od članova ustaškog pokreta, nikakove skupine, osim obitelji poginulih, ne smije polagati na ustaške grobove vijence, nego novac određen u tu svrhu treba predati ustaškom logoru ili taboru za gore spomenuti fond.

Pozivaju se svi članovi ustaškog pokreta iz Samobora i okolice, kao i ostalo rodoljubno građanstvo i seljaštvo, da posjete grobove ustaša i ostalih boraca, da se pomole za pokoj njihovih duša te im na taj način očaju dušnu počast.

II.

Ustaški logor Samobor položiti će na svetonedjeljskom groblju na sajednički grob poginulih ustaških dužnostnika brade Alojza i Josipa Lovasića vijenac s nadpisom: »Bradi Lovasić, ustaše kotara Samobor«.

III.

Sabirnom akcijom po Samoboru i okolici sakupljeno je za pomaganje obitelji palih ustaških dužnostnika svota od 21.455 Kuna. Novac je već pridjen svojoj svrsi.

Svima darovateljima se ovaj logor najtoplije zahvaljuje.

Za Poglavnika i Dom spremni
Logornik: Oton Freat

Viesti

Svi Sveti.

Kao prošlih tako i ove godine pjevat će H. P. D. »Jeka« na grobovima svojih zaslužnih zborovođa Josipa Vanjeka i Milana Zjallića te kod velikog križa za sve pokojnike, koji počivaju na groblju.

Nastup zbora je točno u 3 sata poslije podne.

Glasba »Hrvatske pučke knjižnice i čitaonice« svirat će tužaljke na grobu J. Vanjeka te kod velikog križa.

† Ernest grof Montecucco i, umirovljeni topnički bojnik, umro je u Zagrebu 18. pr. mj. nakon duge i teške bolesti u 77. godini života.

Pokojnik bijaše dobar čovjek, blag i čudi i kao takav poznat starijim Samoborcima. Volio je Samobor, i kad god mu se pružila prilika, rado se navraćao u nj uživajući jednako u njegovoj prirodi kao i za svojih mladenačkih dana.

Grof Montecucco i potječe iz ugledne austrijske porodice. U dalekoj prošlosti pripada ovoj obitelji čuveni vojskovođa Rajmund grof Montecucco i pobjednik u bitci kod sv. Gotharda (1664. god.).

Pokojnikova majka Malvina rođ. bar. Allnoch bila je posljednja posebnička vlastnica samoborskoga Starog grada, pa je od njene ostavštine kupila ovaj grad samoborska občina (god. 1902.).

Pokojnoga Ernesta grofa Montecucco i oplakuje supruga gđa Milka rođena pl. Tomay.

Bio mu blag spomen!

Imenovanje.

Ministarstvo unutarnjih poslova imenovalo je g. Adolfa Paara, dočimovnika III. razreda 2. plać. stupnja kod tehničkog odjelka pri Kotarakoj oblasti u Zagrebu nadčestarem XI. čin. razreda 1. plać. stupnja zadržavši ga i nadalje na dosadanjem mjestu službovanja.

Na Dušni dan,

obavit će se obred za drage naše pokojnike u župnoj crkvi: tihe sv. mise u pol 8 i u 8 sati, pjevanj Requiem u 9 sati. Nakon sv. mise u 9 sati kreće obilaz na župno groblje, gdje će se obaviti molitve za sve vjerne mrtve. — Sv. misa u kapeli sv. Mihajla služit će se u 8 sati, u kapeli sv. Križa u Otralevcu u pol 10 sati i blagoslov grobova.

Na blagdan Svi sveti bit će u župnoj crkvi u 4 sata poslije podne večernja i obred za vjerne mrtve.

Na III. izložbi hrvatskih umjetnika

izložena je slika hrvatskoga umjetnika Gustava Likša: »Sajam u Samoboru«. (To je naše sajamšte u Gajevoj ulici).

Reprodukcija ove slike došlo je list »Nova Hrvatska« od 23. listopada u rubrici »Savremena kultura«.

Dubovni koncert u korist Hrvatskoga Crvenog Križa

priredio je Mjéstni odbor u župnoj crkvi sv. Anastazije dana 3. listopada o. g. Koncertat je ispao u moralnom i materialnom pogledu vrlo dobro.

Izvađaci su bili sve sami domaći umjetnici, koji su na taj način sa svoje strane doprineli plemenitim nastojanjima Crvenog Križa u ovim pretežkim ratnim prilikama.

Na koncertu čuli smo nakon dulje stanke ponovno mil. gđu. Maju de Strozzi-Pečić, koja je na već poznati način, jasnim predavanjem, odpjevala dvije pjesme. Naročito se je svidjela »Isusova uspavanka« po narod. motivima iz Dalmacije koju je obradio sin umjetnice g. Boris Papandopulo.

Izenadila je svojim ugodnim sopranom mil. gđa. Betika Filipec, koja je također pjevala dvije pjesme. U početku njezinog pjevanja primjetila se je mala trema, no to je običaj kod svih pjevačica koje rjede nastupaju. — Poželjni su češći nastupi ove zaista dobre pjevačice.

Naš g. profesor Milan Reizer odpjeval je svojim sonornim baritonom samo jednu pjesmu od Händela. Bilo je malo i kratko — ali izvrstno!

Gost iz Zagreba g. Viktor E. Koščica odsvirao je na cellu dvije skladbe, koje su se slušateljstvu vrlo svidile.

Ugodno je iznenadio muški zbor domaće »Jeko«, koji je pod ravnanjem zbrovođe g. Otona Fresla dopadljivo i skladno odpjeval dvije pjesme i to: B. Kothe: »Ave Maria stelle« i »Blagoslovljen« iz hrvatske mise K. Kukle.

Sve točke rasporeda pratio je mirno i dvokretno na orguljama naš poznati i omiljeni domaći umjetnik g. prof. Božo Anđonić, koji je osim toga sjajnim stilom otvorio i završio koncert s dvjema skladbama za orgulje. U njegovom sviranju zapazila se sve veći napredak i izvrstno registriranje. Ovo drugo mu naročito uzpieva na samoborskim orguljama, koje pozna u tančine.

Obćinstvo, koga je bilo prilično mnogo sa zadovoljstvom je ostavilo crkvu.

SAMOBORCI NA KNJIZEVNOM POLJU

»Spremnost« o zborniku »Samobor«.

Pod naslovom »Kulturni rad u pokrajini« napisao je u »Spremnosti« profesor Pavao Tijan ovaj simpatični osvrt:

»Samoborci su isdali o 700-godišnjici svoje baje, kojom su proglašeni slobodnim trgovcima, obćiran zbornik o dosta razprava i članaka, u kojima je Samobor osvjetljen sa svih strana. Imade tu dakako priloga različite vrijednosti, ali je ipak na jednom mjestu skupljeno sve najvažnije o Samoboru, njegovoj prošlosti, prirodi i gospodarstvu, pa sve to pruža zanimljiv pregled kulturnoga rada u ovom kulturnom trgovištu, koji nije zasjenjen ni bliskom velikom Zagrebom«.

Rado donosimo ovaj lijepi sadržaj svoje glase o našoj knjizi »Samobor«.

Is omdelimo najvažnije. Poželjni dvobroj »Sinja« donosi dva pjesme Bogarita Tonja.

»Vatrogasni vještak« priobćuje dva članka od B. Tonja. — U novim »Ispovijama naše« izdanje je izveo prvi put naše kćerke Krištinu, popularnoga samoborskoga vatrogasa.

Obćinska električna centrala u Samoboru upozoruje sve potrošaće munjevne struje, da štede sa potroškom iste i da u nikojem slučaju ne prekoraćuju određenu im količinu, jer bi se u tom slučaju morao izkopćati dovod struje svakom potrošaću, koji je prekoračio određenu mu količinu.

Pošto O. E. C. u Samoboru ne može više dobavljati potreban kameni ugljen ogranićenje i dalje ostaje na snazi.

Mora se uzeti u obzir, da se sada nalazi u Samoboru mnogo vojske koja troši struju u većim kolićinama, a ogranićenje je određeno za celi Samobor pa ako bi Samobor trošio više od dozvoljenoga, izkopćao bi se dovod struje preko dana ne samo kao do sada utorkom, četvrtkom i subotom već i na ostale dane.

Ako bude uzpostavljen priključak na munjevu središnjicu u Rajhenburgu, bit će o tome potrošaći obaviešteni i tada će moći trošiti više struje.

† Mladen Cipek.

Teška žalost zadesila je suprugu Anđelku i Stjepana Cipeka, trgovca u Bregani smrću njihovog prvienca Mladena, koji je preminuo u njeznoj dobi od 3 godine.

Malome anđelku neka je vječni pokoj a duboko raztuženim roditeljima naš iskreno sauećel!

† Ana Matijašćić rod. Bedenko,

posjednica i udovica iza pok. Josipa Matijašćića st. mesarskog obrtnika u Samoboru, preminula je 16. pr. mj. u 81. godini života.

Dobra i marna kućanica, majka i baka uživala je obćenito poštovanje našeg građanstva. — Do posljednjeg počivališta odpratio ju je brojno naše građanstvo i bratovštine. — Bila joj lahka zemlja a raztuženoj porodici naše sauećel!

Pokornički obhod.

Ćitavog listopada vrćila se u župnoj crkvi dnevno posebna pobožnost Sv. Krunice a molitvama za mir, a zavrćena je svećano u nedjelju dne 31. listopada pokorničkim obhodom, koji je krenuo u 4 sata popodne iz župne crkve u mjestnu franjevaćku crkvu. Nakon Sv. Krunice i prigodne propoviedi vratila se procesija u župnu crkvu, gdje je svećanost zavrćena pjevanjem Tebe Boga hvalimo i blagoslovom.

† Marija Nećić rod. Oswald,

supruga Pavla Nećića, limarskog obrtnika u Samoboru preminula je 17. pr. mj. u 69 godini života.

Pokojnica, makar rođena u Njemaćkoj vrio je zavoljela naš Samobor gdje se stalno ućenoila uz svog supruga našeg odličnog obrćnika g. Pavla Nećića. Radi svoje dobrote voljelo ju je naše građanstvo.

Na vjećni poćinak sprovelo ju je brojno naše građanstvo te Glasba Pućke knjićnice i ćitacnice, kojoj je g. Nećić poćelnik, svirajući talaljke. — Poćivala u miru, a raztušenoj porodici naše sauećel!

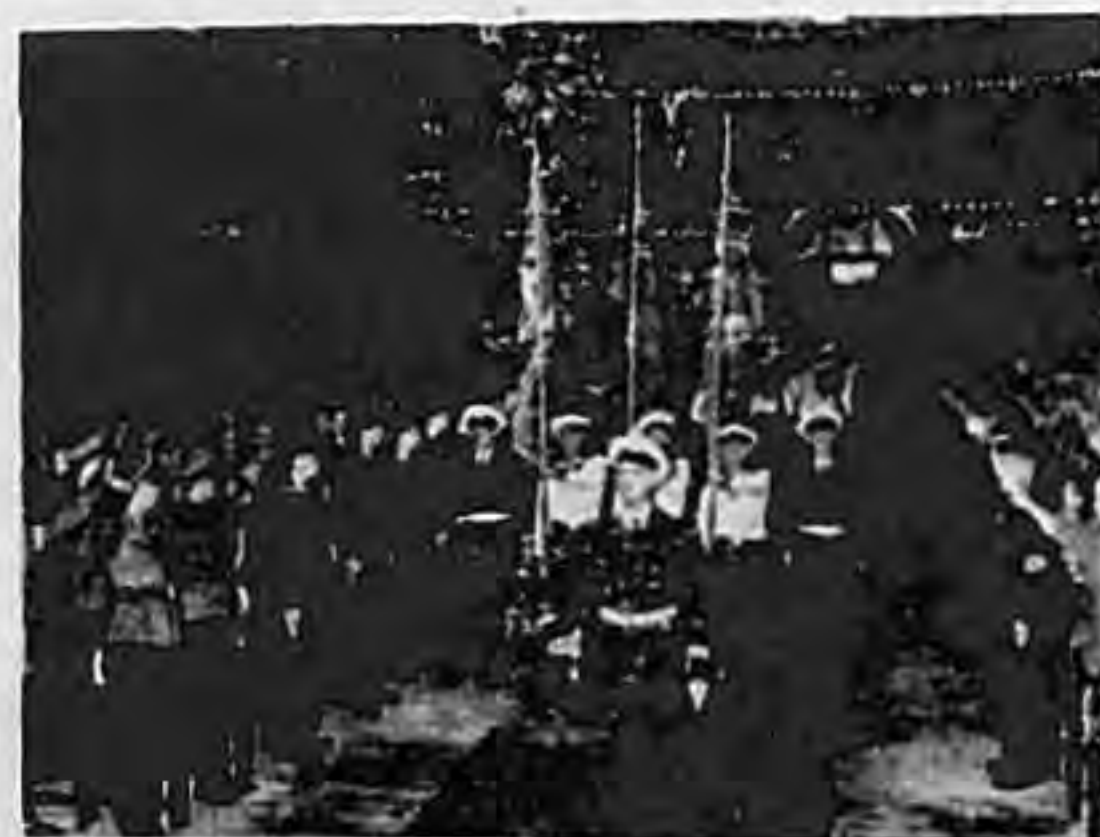
Priznanje u strojaraku doćastnićku Ćlaci Mornarice.

Po nalogu Ministra orućanih snaga, priznanje će se ove godine u strojaraku doćastnićku Ćlaci mornarice veći broj natjećatelja iz građanstva, koji se bave poćevitić strojarakoj i elektrićarskoj strukci sa pjevanjem jedinićama i ućenovanjem mornarice.

Vizitirćeno napisano molba, bićjevanje na 29. lipnja izdanje na poćistić Zagrebaćki

nićtvu Njemaćke škole u Sisku najkasnije do 1. prosinca 1943.

Uvjeti mogu se vidjeti u uredu Kotarske oblasti u Samoboru.

Hitlerova mladež i ratna mornarica: slika gore: paradna koraćnica njemaćke ratne mornarice. Slika dolje: Hitlerova mladež za vrijeme jednog predavanja o znaćenju i važnosti ratne mornarice u berlinskom »Sportpalastu«. (ES)

Slika Vrazove Ljubice.

Odlični kulturni radnik, osnivać i ravnatelj Diećezanskog muzeja u Zagrebu, g. dr. Kamil Doćkal, pisao je našem župniku: »Kupio sam si krasnu knjigu o Samoboru... Ćestitam« i poslao mu svjetlopišanu animku lijepe alićice, miniatyre na bakru, koju je srećom nabavio, — sada je u Diećezanskom muzeju pod brojem 1.335, — a lik je Samoborke Julijane Cantilyjeve, opjevane Vrazove Ljubice.

U pozadini je naslikan idealizirani krajolik i to — samoborski ravnica, kojom protjeće Sava, a u daljini na briegu rućevina Samobor-grada i iza nje Samoborsko gorje. Bilo bi osobito dobro, kad bi se tu aliku, tako dragocjenu za Samobor, možda zamjenom moglo dobiti od Diećezanskog muzeja za budući samoborski muzej.

Knjigu »Samobor«

nabavila si je i Gradska pućka knjićnica u Varaćdinu i Varaćdinsko muzicalno društvo. Predsjednik ovog društva i ravnatelj Varaćdinskog gradskog muzeja, zaslućni kulturni radnik g. prof. Krećimir Filić napisao je, kako šalje uplatu za knjigu »Samobor«, sa kojom ste najdoćojnije proćavili svoju 700-godišnjicu«.

Koncert prof. Milana Reizera u Zagrebu.

Dne 26. listopada priredio je prof. M. Reizer svoje veće pjesama i balada u velikoj dvorani Hrvatskog glasbenog zavoda u Zagrebu uz glasoviraraku pratnju prof. B. Kana.

Na rasporedu bile su pjesme i balade od Schuberta, Beethoven, Liszt, Grićg

ega, Hermanna, Loewea i zagrebačkog skladatelja Ive Floegela. — Od potonjega odpjevalao je i najnoviju pjesmu na rieči Dragutina Domjanića: »Kmiči se, kmiči, tihl su tihl...«, koja će sigurno postati popularna kao i Domjanićev »Kaj«.

Pred dubokom punom dvoranom postigao je najveći uspjeh. Glasbeno občinstvo oduševljeno je odobravalo. Stručna je kritika puna hvale. — Veseli nas ovaj veliki umjetnički uspjeh našeg Samoborca.

Autobus Zagreb—Samobor

polazi iz Samobora u Zagreb u 7.00, 9.00, 14.00 i 17.00 sati. — Iz Zagreba u Samobor polazi u 8.00, 12.30, 15.00 i 18.15 s.

Izgubljeno.

U utorak dne 12. pr. mj. izgubljen je vjenčani prsten u Starogradskoj ulici. — Umoljava se poštenu nalaznik da prsten uz nagradu preda Ljubici Halilović, Starogradska ulica br. 26.

Darovi »Sirotištu«.

Umjesto vienca na odar pok. Ani Matijašić rod. Bedenko darovala je »Sirotištu« obitelj Kvaternik 1.000 Kuna.

Umjesto vienca na odar pok. Katarini Pauše rod. Vuković darovala je »Sirotištu« gđica Tkalčić Fanika 500 Kuna.

Mjesto vienca na odar pok. ozRman Faniki darovala je »Sirotištu« gđa Rehoric Zlata 300 Kuna.

Mjesto vienca na odar pok. Marije Nežić rod. Oswald darovala je »Sirotištu« gđa Anica Schneider 300 Kuna.

Umjesto vienca na odar pok. kumlici Mariji Nežić darovala je obitelj Plečko 500 Kuna.

Na darovima najljepše zahvaljuje uprava »Sirotišta«.

Vicinalna željeznica Zagreb—Samobor.

Iz Samobora u Zagreb na radne dane polazi vlak u 6.20, 7.45, 9.40, 12.40, 14.40 i 17.00 sati. — Na nedjelje i blagdane u 6.20, 12.00 i 18.00 sati.

Iz Zagreba u Samobor polaze vlakovi na radne dane u 7.35, 9.30, 12.30, 14.30, 16.15 i 18.20 sati. — Na nedjelje i blagdane u 8.15, 13.30 i 19.30 sati.

VJENCANI

u mjesecu rujnu i listopadu

Juraj Mišić iz Šlanog Dola i Anastaziya Stupar rod. Bašić; Franjo Vuković, činovnik poreznog ureda u Samoboru i Marcela Jung iz Varaždina; Jakob Hribar, postolar iz Bregane i Tereziya Leskovec iz Jesenica; Josip Horvat, mesar iz Samobora i Dragica Čitarović iz Samobora; Josip Brčić iz Budaka (Dalmacija) i Amalija Perinčić iz Spodnje Ribnice; Stjepan Vlahović, čin. ministarstva vanjskih poslova, iz Hrastine i Blaženka Smetko, čin. Hrvat. držav. banke iz Zagreba; Levin Fresl, svjetloslikar, iz Samobora i Marija Stanislav iz Požege. — Bilo sretno!

UMRLI

u mjesecu listopadu 1943.

Julijana Horvat iz Otoka, rod. 1880; Lovro Valentić, ustaški vojničar iz Cetinograda, rod. 1920.; Amalija Grgat iz Podvrha, rod. 1909.; Josip Brajdić, ustaški vojničar iz Rakovice kod Stunja, rod. 1922.; Barica Mataušić iz Medsava, rod. 1903.; Melanija Kopacsy iz Varaždina, rod. 1862.; Agata Šufaj iz Vrhovčaka, rod. 1873.; Jenko Krušec iz Samobora, rod. rod. 1893.; Ana Matijašić iz Samobora, rod. 1862.; Marija Nežić iz Samobora, rod. 1878.; Josip Sečen iz Domalovca, rod. 1893. — Počivali u miru!

Njemački minolovci na Crnom moru uništili su baš jednu opasnu minu. (E. S.)

P. n. predplatnike izvan Samobora molimo, da nam pošalju predplatu za »Samoborski list« inače im moramo list obustaviti.

Uprava »Samoborskog lista«

Dječja kolica duboka, biela prodaju se. — Upitati Mihalinec, Perkovčeva 43.

»Samoborski list« izlazi svakoga 1. u mjesecu. — Predplata za god. 1943. iznosi 50.— Kn. — Uredništvo i uprava: Samobor, Livadićeva ulica br. 2. — Vlastnik i odgovorni urednik Slavko Sek. — Tisak »Samoborske tiskare« Slavka Šeka u Samoboru, Livadićeva ul. br. 2.

ZAHVALA

Svima — koji su mi moju neprežaljenu suprugu

Mariju Nežić rođj. Oswald

izpratili do vječnog počivališta, njezin odar cviećem okitili i meni sućut izkazali te mi tako olakšali moju veliku tugu, neka je ovim putem moja srdačna hvala.

U Samoboru, 27. listopada 1943.

Pavao Nežić

ZAHVALA

Svim prijateljima znancima i rođacima koji su neprežaljenu mi majku

Anu Matijašić

do hladna groba sproveli, odar joj cviećem okitili, a meni svoju sućut izrazili, budi ovime moja najdublja hvala.

Hvala g. dru. Mogutu, za njegovu veliku brigu oko bolesnice.

Napose pak hvala g. Fritzu Wagneru koji se brigovao za cijele joj bolesti i pružio mi veliku pomoć.

Još jednom svima hvala.

Dragica Kristijan
razvalena kćerka

JAVNA ZAHVALA

Svim rođacima, prijateljima i znancima, koji su našu milu i nezaborevnu majku, punicu, baku i sestru

Katarinu Pauše rođj. Vuković

do hladna groba izpratili, odar joj viencima i cviećem okitili, a nama svoju sućut izrazili, budi ovime naša srdačna i topla hvala.

Napose hvala gđjici. Faniki Tkalčić i gđji. Anki Noršić, koje su nam u najtežim časovima bile na pomoć.

Svima još jednom hvala.

Samobor 29. listopada 1943.

Tugujuća djeca